

Zlaté jezero, 2011, pastel, tmavý papír, 27 x 26 cm

Leona Křížová

21. 9. 1969 narozena v Brně
1984–1987 SUPŠ v Brně, profesor Jiří Coufal
1987–1993 PdF UP Olomouc, Inge Kosková a Jiří Krtička

Vystavuje od roku 1990, samostatně od roku 1993
Vedle pastelů a kreseb věnuje se výrazně i keramice

adresa: Obora 11, 785 01 Šternberk
mobil: 736 799 571
e-mail: kriz.leona@seznam.cz

Pod ořechem, 2010, pastel, barevný papír, 26 x 31 cm

L E O N A K Ř Í Ž O V Á

„V E Z T I Š E N Í“

kresby tužkou a pastelem

10. 8. – 4. 9. 2011

**GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 10. SRPNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G**

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

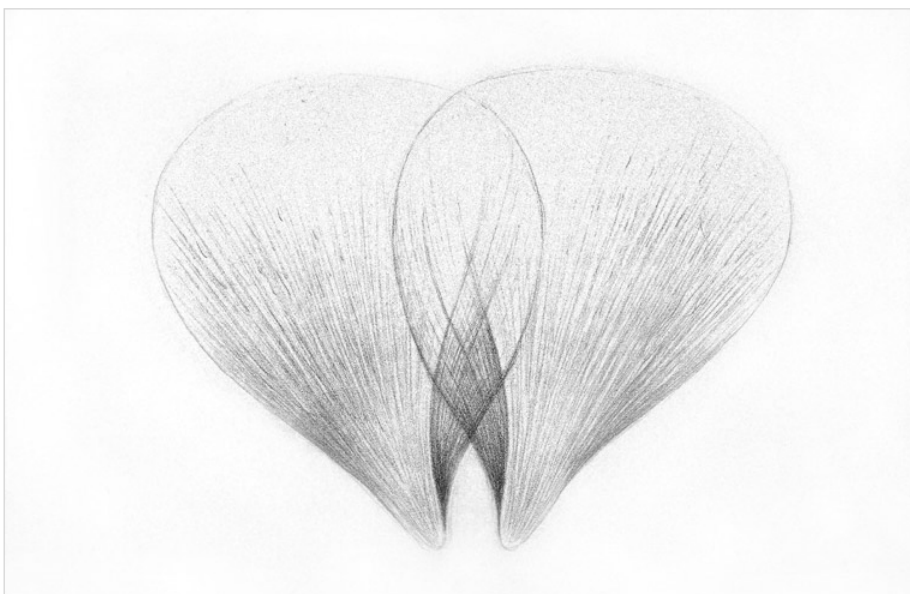

Jezero, 2011, pastel, tmavý papír, 29,5 x 21 cm

„Bezejmenné je prapočátkem nebe a země“ (Lao-C')

Keř, 2001, pastel a tužka, papír, 100 x 70 cm

Křídla, 2001, tužka na papíře, 70 x 100 cm

Zrcadlení, 2010, pastel a tužka na tmavém papíře, 21 x 29,7 cm

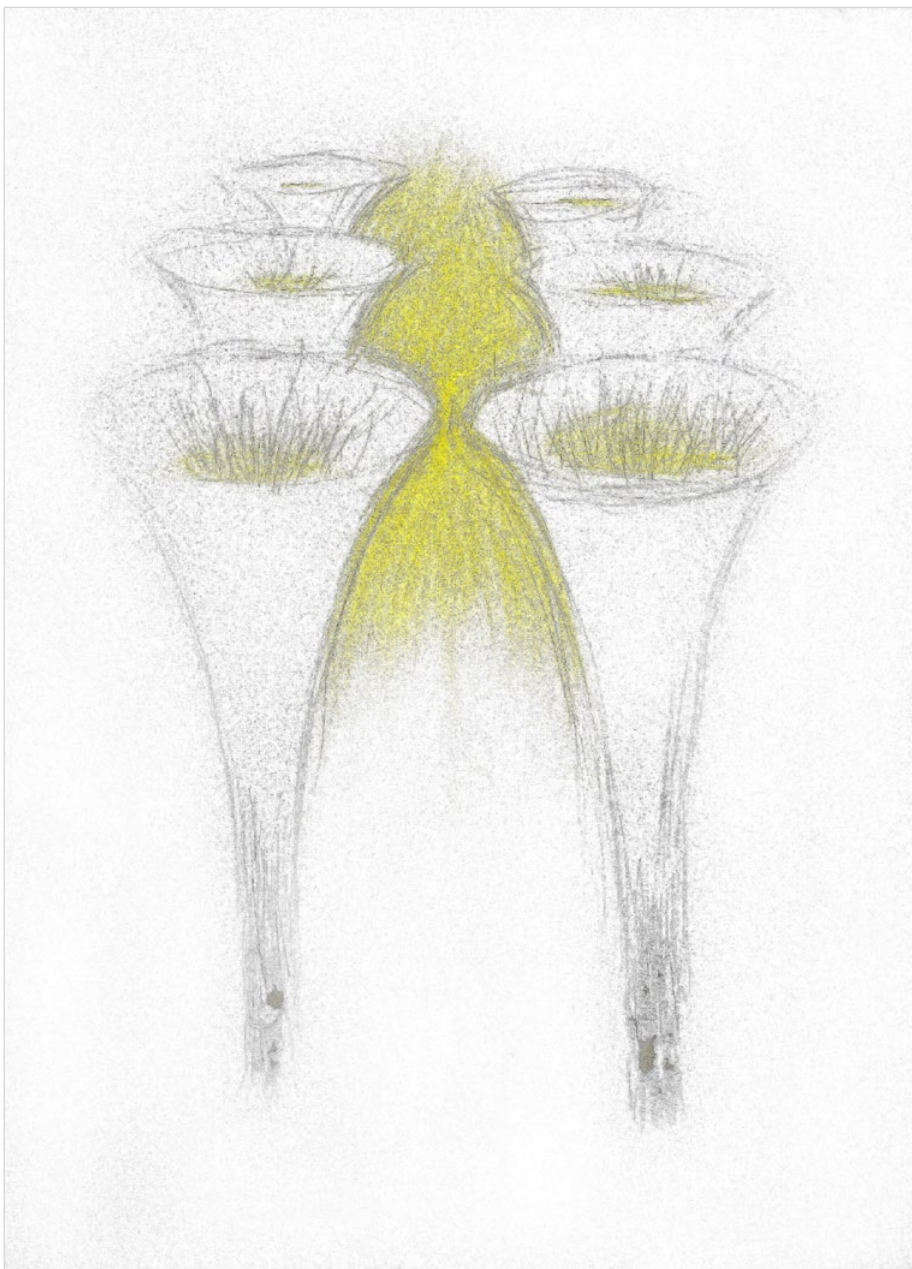
„Dovnitř k světlu, v kraje jiné, vracíš se jak do vidin“ (G.Trakl)

Už motto napoví, že Leoninou touhou a cílem je pokus o nahlížení do samého jádra tajemství toho, co ani nejjemnější kresbou, natož hlínou keramiky nelze zachytit. Co nezrozené spočívá v živoucí síle, ve které všechny vtělené útvary pramení a co před očima zavřenýma rodí se jí v rozpomínce na místa posvěcená silným nábojem. Je to „zpráva čtená mezi řádky“ rozhovoru kresby s výmluvným prázdnem ryzí neporušenosti ještě nepojmenovaných věcí, bytostí a jevů.

Zrcadlí vůli přiblížit se jim skrze „kraj jiný“, ukrytý tam ve stínu pod ořechem, v trávě pod jabloní, v průhledu brankou do předjaří, do plnosti léta, do podzimní průzračnosti. Ve zjitřeném okamžiku myslí dostávají snivé obrysy v pomíjivém trvání deště okvětních plátků i v jejich vůni, na chvějivé hladině vody, v jemném žilkování rostlin, na křídlech motýlů a ptáků i na povrchu kamene. Vládne tu modré ticho nebe nad krajinou v záři slunce, modrozlatožlutá erbovní barva jí samé i světlem zalité zahrady – živé bytosti ženské povahy – se kterou Leona důvěrně srůstá. Dala a dává jí tvář, je jí sestrou a útočištěm. Vytvořila v ní skryté kouty samoty a skloubila v nich dálku s intimitou, a už sama zahrada je zjevně jejím obrazem pravým a nejpodstatnějším.

Vystavit ale může jenom své kresby tužkou a pastelem. Starší z nich čerpají z křížové klenby a trychtýřů opěrných sloupů kláštera v Teplé, a jejich motivy následně rozvíjí ve variacích. Soubor drobnějších pastelů souvisí se zahradou a s Leoninou meditační kresbou v ní. Pro obojí je ale stejně důležitý její křehký záznam i samotná tkáň těla papíru: to, co je, i to, co zůstává nedotčené, se tu otevírá k uvidění. Je snem o ráji, kterého se rukou ostýchavě dotýká i se kterým se pod tíhou dne mýjí...

Miroslav Koval, červen 2011

Proudění, 2004, pastel a rytá kresba na papíře, 100 x 70 cm

*krajina nabude plnosti až když je tu někdo, kdo ji vnímá;
její jednotlivosti můžeme vnímat,
jen když jsme na ně připraveni*

*být jako horské jezero,
zrcadlit a přitom nezabarvit svou čirou vodu*

*jednou jsem po kontemplaci v zahradě přišla k zrcadlu
a místo tváře jsem uviděla zahradu,
nebo spíš stromy a zahrada vytvářely mou tvář,
a po chvíli v zrcadle nebylo nic, ani tvář, ani zahrada*

*snad když se setkají dvě části, vše se vyrovná,
není co hledat, zůstane NIC,
ale nelze říct, že nezůstane nic*

*jakoby vše, co existuje, vystupovalo z nekonečného a věčně
existujícího prázdna, kterého to vše je součástí*

*v mých kresbách se pak části přírody vynořují a zase mizí
v neutrální barvě papíru, která je jejich základem, zdrojem,
tělem*

*obraz skrytý pod křídly můžeme tušit ve složeném peří,
obdivuhodné obrazy, které někde na okamžik zahlédneme
a miliony nádherných kreseb, maleb, barev,
člověkem nikdy neviděných,
každý drobný brouček, list, krystal, buňka i ornament v oku
našeho dítěte, na každém polštářku jeho prstíků,
je potvrzením všudypřítomného řádu*

*jakoby svět byl popsán tajemným písmem sítí,
protkaných ornamenty*

*snad je Bůh rozesel s nadějí,
že je někdy potká někdo, kdo jim porozumí*

kdyby tu nebylo lidské oko, kdo by žasl

(z poznámek Leony Křížové)